

Jana Hrdá

Zabíjačka

Osoby

Selka

Sedlák

(B)renda – dcera

Tchýně – matka sedláka

Ženich

Duch mrtvého prasete

Řezník

PRVNÍ DĚJSTVÍ

Venkovská kuchyně

Na jevišti je stůl, židle, hrnce, misky, kýble, lavory, mlýnek na maso, balík špejlí a podobné rekvizity potřebné zabíjačce. Talíře, příbory, utěrky, pecen chleba, láhev s čirou tekutinou (slivovice), štamprlátka, brousek na nože, pytlík soli, jitrnice, klobása...

Na scéně vzadu sedí sedlák (zmijovka, flanelová košile) a zálibně brousí velký nůž. Tchýně u stolu utírá nádobí. Selka (květovaná zástěra) vchází a nese pecen chleba, je velmi šťastná. Vládne veselá nálada, všichni se těší na zabíjačku.

1.

SELKA: Babičko, koukejte! Ten se mi povedl! Ještě je teplý! (*dává Tchýni a Sedlákovi čuchnout*)

SEDLÁK: Boží dárek! Kdepak není nad domácí chléb. Pravý kváskový! (*pokyvuje hlavou*)

TCHÝNĚ: Že to nekoupiš v krámě, měla bys to bez práce.

SELKA: Ale ten tak nekrupe! A ta radost, když mě vzejde kvásek. Pak to vykyne a dá se to upéct. Je to jako nový život.

- TCHÝNĚ: Jo, a pak se to sní. Takový práce kolem. Furt aby jeden hlídal, aby to kynulo, a taky to nesmí být překynutý.
- SEDLÁK: No jo, musí se to hlídat. Ale když těsto překyne, tak je lehká pomoc. Musí se to dát znovu na vál a hned zpracovat, aby z toho unikl přebytečný plyn.
- SELKA: *(na Sedláka)* Že ty mě někdy nepomůžeš, když to tak dobře znáš.
- SEDLÁK: *(nepochopil rýpavou poznámku a stále vysvětluje)* No, když tam zůstane ten plyn, tak se to v troubě zdrcne.
- TCHÝNĚ: Mě jednou takhle překynuly buchty. Ale to bylo tím droždím. Dřív mívalo větší sílu, ne jako teď – šizený! Ale Rendičce stejně chutnaly. Kde vlastně je?
- SELKA: Za chvíli by měla přijet. I s tím svým ženichem. Už se na něj těším. Jaký asi bude?
- SEDLÁK: Doufám, že to nebude žádný chcípáček, jako minule.
- TCHÝNĚ: Tenhle bude určitě fajn. Je to inženýr a z města! No, když se tatínkovi nebude líbit, tak ho ještě vyměníme. *(mrkne šibalsky na Sedláka, tomu se její poznámka nelíbí a jen „nadskočí“)*
- SEDLÁK: Copak ta naše holka. Hlavně, aby došel řezník. Sousedovic minulý měsíc zabíjeli a řezník dorazil až na jedenáctou. Že zaspal. Je to nimrod a v noci prý někde dohledával střeleného jelena.
- TCHÝNĚ: Jo, myslivec! Pch! Na ženský je a ožrala a ještě k tomu chromý! Řezník, co si při práci uřízne dva prsty. Kde jste nechali rozum? Stejně vám nepřijde, pojd'te se vsadit!
- SEDLÁK: Ale nechte bejt, on si svou práci udělá.
- SELKA: No co, kdyžtak prase porazí náš táta.
- SEDLÁK: Na každou svini se najde řezník.

2.

(Ozve se zvuk pískání vlaku, štěkot a kňučení psa, bouchnutí dveří, vbíhá Brenda.)

- BRENDA: Ahoj mami, ahoj tati, babi! Tak mě tu máte! Cesta dobrá, ale tady za mostem najednou zácpa. Prý někomu utekly ovce, krávy nebo co.
- SELKA: Brendičko! Tak ráda tě zase vidím! Jakou jsi měla cestu? To je mráz, co? A sněží a sněží. Tobě to ale sluší! Ty jsi zase zhubla?
- SEDLÁK: A kde máme ženicha? Nezmrzнул někde? Že on se lekl a nepřijel?
- ŽENICH: Dobrý den! Velmi mě těší.
- SELKA: Posad'te se. Nemáte hlad? Dáte si bábovku?

- SEDLÁK: Ale bábovku! Ženichovi dáme něco lepšího! *(nalévá mu slivovici)*
- SELKA: Táto, nenalejvej hned takhle po ránu. Vždyť ho ožereš!
- ŽENICH: Děkuji, ale já nepiju alkohol. Jestli bych mohl poprosit, tak prsíčko s mlékem...
- SEDLÁK: Prsíčko s mlékem! Haha. Ty jsi nějaký hrr! *(nalévá frťany)* Kopni to tam, mladej! Seš na zabíjačce a tady se pít musí! A ještě do druhý nohy, abys nekulhal! Ty jsi ale nějaký vyfešákováný, jako bys ani nejel pracovat. Montérky máš? Ukaž ruce! No jo, to jsou fajnový ručičky, ty toho zatím moc v životě nenadělaly. Hele a víš jaký je nejoblíbenější zimní sport v Čechách? Přece zabíjačka!

(Brenda si dělá selfie se selkou, tchýní, sedlákem. Všichni se ochotně fotí. Fotí si i mlýnek na maso, hrnce...s obdivem si prohlíží její nový mobil.)

3.

(zvonek)

SELKA A SEDLÁK: Řezník! *(vykřiknou oba společně a vyběhnou mu otevřít do zákulisí)*

(Brenda ukazuje tchýni fotky v mobilu)

SEDLÁK: *(ze zákulisí)* Dobrý den! Pojd'te dál. Ale ne, nic se neděje. Takové malé zpoždění, ani jsme si nevšimli, že už je tolik hodin!

SELKA: Dáte si kávu?

SEDLÁK: Ale kávu, matičko! Copak je pan mistr ženská, aby bil po ránu krávu! Teda kafe, já se přešel *(rozpačitě se směje)*. Přines radši něco lepšího.

SELKA: *(vběhne na scénu, vezme slivovici a skleničky)* Už je tady řezník! *(vesele a běží přivítat řezníka do zákulisí)*.

SEDLÁK: *(vbíhá na scénu)* Už je tady! *(důrazně vysvětluje a pyšně bere svůj nabroušený nůž a brousek – ocílku a odchází)*

SELKA: *(vrací se)* Na to já se nemůžu dívat. Mně je vždycky toho prasete líto. Člověk to krmí. Pomeje z kuchyně, brambory, šrot. A před krmením, jak ten pašík člověka zaslechne, tak kvíká radostí. Malé selátko běhá za člověkem jako pejsek. Vesele si pomlaskává, kroutí ocáskem. Jak malé miminko.

BRENDA: Prasátko, prasátko, prasátečko! Mňam, mňam, čerstvé masíčko. Bude uzený.

TCHÝNĚ: Já bych se na to zabíjení just šla podívat. Jak tomu chromému řezníkovi prase uteče.

- SELKA: Ale říkají o něm, že je šikovný a vždy si poradí.
- SEDLÁK: *(smutně se vrací na scénu i s nožem)* Von si přinesl malorážku, a že pak prase ještě praští sekyrkou do čela, aby měl jistotu.
- SELKA: A to nemá ani jateční pistoli?
- SEDLÁK: Prej ji někde zapomněl a neví kde. *(na Ženicha)* Mladej, pojd' půjdeme to vepřisko přidržet, aby mu neuteklo.
- ŽENICH: Přidržet, jak to jako myslíte?
- SEDLÁK: Takhle ho chytneš za ty uši a držíš...
- ŽENICH: Ale já...
- SEDLÁK: Jen pojd', ať se něčemu přiučíš!

4.

Nečekaně se ozve výstřel.

Po jevišti přeběhne cosi zachumlané do bílého prostěradla a kvičí, není mu vidět do tváře. Za ním řezník s flintou.

Tchýně se začne modlit. Selka si utírá slzy. S nábožnou úlevou si pak obě v duchu říkají, že už to má prase za sebou. Na tvářích se jim objevuje klid. Když tu, náhle, zazní druhý výstřel.

Přeběhne Ženich, drží se za zadek. Za ním baletíci – kulhající prase s trnovou korunou na hlavě, pak přejde řezník, píská si.

PRASE: Von mě snad chce zabít, nebo co?

Všichni mají úzkost v očích, modlí se.

Po jevišti přejde řezník se sekyrkou přes rameno, hlasitě se směje. Za ním se objeví duch prasete (oblečený třeba do uvázaného prostěradla – antika).

PRASE: Tak jste mě zabili.

(Tchýně ho jako jediná vidí – něco upustí, vykřikne, chytí se za srdce. Nechce to přiznat okolí, aby si nemysleli, že je blázen. Pokřičuje se. Ženich vejde z druhé strany a gestikuluje si s Brendou, že ho Řezník střelil do zadku.)

TCHÝNĚ: Pozdrav Pán Bůh!

PRASE: Dejž to Pán Bůh, babičko! Tak mě tu máte. Přišel jsem se na vás podívat.

TCHÝNĚ: Kdo jste? ...Co?

BRENDA: Babi, jsi nějaká bledá. Radši si sedni, aby to s tebou nesešlo.

(Selka posunky naznačuje sedlákovi, že tchýně je opilá, ta její gestikulaci zachytí)

TCHÝNĚ: Ono bylo maškarní? ... Vy jste ještě někoho pozvali? *(Selka a Sedlák krouťí hlavou a pomáhají jí na nohy)*

5.

ŽENICH: To není myslivec, to je magor, takhle mě střelit!

BRENDA: *(prohlíží mu zadek)* Ale on tě nechtěl střelit. Ta kulka se od tebe jen tak trochu odrazila.

SELKA: To nic není, jen takové malé škrábnutí.

(Ženich vytahuje zkrvavenou ruku)

ŽENICH: On to prase zabil!

TCHÝNĚ: No jo, ale až na podruhé, moc šikovný není!

SELKA: Ale hlavně, že už je čuník zabity. Konec dobrý všechno dobré. Uděláme prdeláčku...

ŽENICH: Vrah to je!

SEDLÁK: Jak mířil na prase, tak jste se na něj neměl vrhat, aby nestřílel. To se nedělá lézt někomu před flintu, když jí má nabitou. On se pak lekl a hnul puškou.

ŽENICH: Normální vrah!

SEDLÁK: A jak jste na kolenou prosil o smilování ve jménu toho prasete, to pana řezníka též malinko rozhodilo. To proto vás strčil do hnoje, aby měl prostor pro práci... Jinak by si nikdy nedovolil, on je jinak z gruntu hodný chlap!

ŽENICH: Kriminálník to je!

SELKA: Já vás tady trochu očistím a tady to zalepíme. A vidíte, už to ani nekrvácí a budete mít prdelku brzo zase jako miminko!

ŽENICH: Brendi, pojd', vypadneme odtud. Potřebuju zpátky do civilizace. Chudák prase už je zabítý, to hlavní už jsme viděli, tak už snad můžeme jet zpátky do města?

BRENDA: Neblázni! Teď to teprve začne!

ŽENICH: Pojd' pryč. Aspoň na chvílku... Potřebuji se dát z té tvé famílie do kupy. Najdeme si nějakou malou útulnou místní kavárničku. Dáme si dobré kafe a nějakou lokální specialitu.

BRENDA: Nejbliž je hospoda v hasičárně. Ve Lhotě. Je to támhle přes les. Kafe snad taky vaří, nevím. Ale otvírají až v šest večer. Pojd', seber se! Udělám ti turka. *(Brenda chystá kávu, Ženich ji s odpořem pije)*

6.

- ŽENICH: Já teda nevím, opravte mě, jestli se mýlím, ale dnes se už zabíjet zastřelením nesmí. Do masa se dostanou stresové hormony, a ten stres se pak přenáší na toho, kdo to maso jí. Já jsem třeba vegetarián.
- TCHÝNĚ: Co říkal?
- PRASE: Že je veterinář.
- TCHÝNĚ: *(na Ženicha)* Jó, tak vy jste veterinář? Já myslela, že inženýr!
- SEDLÁK: Ale ne, babičko, je vegetarián, jako že nejí maso.
- ŘEZNÍK: Chlap, který nejí maso není chlap!
- PRASE: A co děláš teda na zabíjačce? Já, kdybych nemusel, tak tu nejsem.
- ŘEZNÍK: Stres – to jsou moderní výmysly! Neznám lepší maso než doma vykrmený.
- PRASE: Jsem tak vystresovaný!

7.

- SELKA: *(popadne hrnec, mluví na Brendu)* Pojd', odkrvíme prase!
- BRENDA: Nejdu, zas mi bude blbě!
- SELKA: Jen pojd'.
- TCHÝNĚ: Musíš krev dobře míchat, jinak se srazí a nebudou jelita!
- BRENDA: A můžu si na to vzít aspoň vařečku?
- SEDLÁK: Blázníš? To se musí takhle vymíchávat rukou, aby krev zchladla, nesrazila se a byla tekutá. Ne, blbě to děláš, pokrč tu ruku... Vařečka, to je jako jeden prst a my máme prstů pět. *(předvádí)*.
- PRASE: Až na řezníka, ten má jen tři. *(poťouchle se směje)*

8.

- SEDLÁK: *(přichází s hrncem)* S Brendou to zase seklo, řezník jí tam teď křísí.
- PRASE: A jak se ten řezník snaží, kluk ušatá bezprstá! Hotový záchranář!
- ŽENICH: S Brendou ... Řezník? *(chytá se za hlavu a vybíhá obhlédnout situaci)*
- TCHÝNĚ: *(na Prase)* Co tady vůbec děláš? Nemáš být někde v nějakým prasečím nebi, nebo pekle?
- PRASE: Copak bych si tuhle srandu mohl nechat ujít?

- TCHÝNĚ: A proč tě vidím jenom já?
- PRASE: Vy nevíte...? To je snad poprvé, kdybyste něco nevěděla. *(Tchýně se zatváří, že ví...)*
- SELKA: *(vchází)* Tak si představte, že krev míchá ten náš pan ženich. Nejdřív nechtěl, ale nechápu proč. Je docela šikovný. Jde mu to...
- ŘEZNÍK: *(přichází)* Krev se srazila.
- SELKA: Ježíši Kriste! *(pokřičuje se)*
- TCHÝNĚ: Krávy nebudou dojit, slepice uhynou, králíci chcípnou...
- ŽENICH: *(S rukou od krve)* Já se omlouvám...
- PRASE: Ale my žádné krávy nemáme.
- SELKA: Co budeme dělat?
- PRASE: S těma krávama? Tak si holt nějaké kravičky koupíte. Bú.
- TCHÝNĚ: Sražená krev to značí neštěstí v celém hospodářství! Kdybyste mi tenkrát nevyhodili ten můj amulet z vosku, tak by se to nestalo! Teď to máte!
- SELKA: Ale babi!
- TCHÝNĚ: Chránil celý stavení, celý hospodářství!
- SELKA: Smrděl!
- TCHÝNĚ: Andělíček z vosku to byl. Bába ho dostala od cikánky...
- ŘEZNÍK: Poslyšte, sražená krev je vážná věc. No, já nevím, tak můžeme dát na lžici vajíčko a obejít s ním všechny rohy stavení.
- BRENDA: A to funguje?
- ŘEZNÍK: Funguje. Ruší se tím uhranutí. Tuhle ve Lhotě...
- SEDLÁK: Uhranutí! Kdo by nás uhranul?
- TCHÝNĚ: On by se někdo našel.
- ŘEZNÍK: Hleďte, nic za to nedáte a určitě to neuškodí.
- BRENDA: Tak já to zkusím.
- TCHÝNĚ: Musíš obejít celý dům, jdi i do chlívu. A radši i na dvůr. *(Brenda protestuje)* No běž, máš mladé nohy. Snad se té smůly zbavíme.
- (Brenda obchází jeviště, Řezník jde za ní a kouká jí na zadek, dělá nemravné posunky. Zajdou do zákulisí, ozve se spadnutí vajíčka, facka)*
- BRENDA: *(ze zákulisí)* Dej už mi pokoj, ty prasáku!
- (rozčuchaná Brenda vchází na jeviště a upravuje se)*
- BRENDA: Mě upadlo vajíčko. *(bere si nové a odchází.)*
- SELKA: Pojď půjdeme zatím spařit prase. Táto našel jsi kalafunu?

SEDLÁK: Nestarej se, kalafunu mám ...ale nevím, kam jsem dal zvonek. Měl jsem ho u nožů.

(všichni hledají)

BRENDA: Nač potřebuješ zvonek?

PRASE: Aby mi zazvonil umíráček?

SEDLÁK: Zvonek je takový háček, orajblávaj se tím štětiny a paznehty. Prase je pak hladký jako panna a úplně svítí. A tady je.

(na scéně zůstane jen tchýně a prase)

PRASE: Abys neoslepl!

TCHÝNĚ: Počkej, až Brenda obejde dvůr s vajíčkem, tak se rozplyneš a už nebudeš...pfff...

PRASE: Já mám takovou depku!

(vchází Brenda)

TCHÝNĚ: Zmiz! *(Prase na ní udělá dlouhý nos, tchýně se ožene a chce se s prasetem rvát)*

BRENDA: Babi?

PRASE: Babi?

BRENDA: Tady je to vajíčko.

TCHÝNĚ: A obešlas to celý?

BRENDA: Celý.

TCHÝNĚ: A byla 's opravdu všude? *(Brenda kýve)* Tak to je v prkýnku...

ŘEZNÍK: *(vchází)* Už jsi to obešla? Ty jsi rychlá jako lasička! Tak a teď to vajíčko musíme rozbít.

BRENDA: A není to škoda? Vajíčko od šťastných slepiček.

ŘEZNÍK: Zárodku života, vezmi na sebe zlou energii uhranutí. *(rozbíjí vajíčko do mísy)* Zlo, běž pryč... rozplyň se v nekonečnu a přeměň se v dobro, lásku a krásu! *(po rituálu bere nůž a odchází do zákulisí)*

TCHÝNĚ: Řezník a jeho zaručený rady. *(Kouká do mísy a posílá Ženicha pryč s mísou)* Hoďte to slepicím, ty sežerou všechno!

BRENDA: Řezník, furt jen kecá a je to takový prasák... mě štve...

TCHÝNĚ: Kouká po ženskejch, ale prej je neškodný.... Máňa ze Lhoty povídala... Ale nic, Rendičko, pojd' mi radši říct, jakpak se v tý Praze máš. A co ten tvůj ženich. Kdy bude svatba a co děti, už jste se o nich bavili?

PRASE: Tatiček s mamičkou by jistě již chtěli nějaké vňoučátko.

BRENDA: Ale babi! Vždyť se známe teprve krátce.

TCHÝNĚ: Krátce nebo dlouho, uvědom si to, nemládneš!

- PRASE: To je fakt. Tadyhle má vrásku.
- TCHÝNĚ: Je to dobrá partie. Inženýr! Musíš ho lapit dřív, než by si to ženění mohl rozmyslet.
- PRASE: Babi, a víte co vznikne, když se zkříží prase a včela? Malý český člověk – pracovitý, ale svině.
- TCHÝNĚ: Já jen pravdivě popisuju situaci.
- ŽENICH: *(vrací se s plnou mísou)* Já jsem ty slepice nenašel!

9.

- ŘEZNÍK: Paňmámo, tak prase už vám visí na brdíčku.
- SEDLÁK: To jsme si ale mákli. Mělo snad víc než metrák. I přes kladku to šlo těžce.
- (Prase se pohorší, že někdo pochybuje o jeho postavě)*
- TCHÝNĚ: Musíme to zapít, aby nám nespadlo!
- PRASE: No to by byl malér!
- TCHÝNĚ: *(nalévá i praseti)* Ale co, dej si taky!
- BRENDA: *(ozve se spláchnutí, Brenda vchází, drží se za břicho)* Já nechci, mě to nějak prohání!

(rána, Selka vybíhá ven a hned se vrací)

- SELKA: Prase spadlo na ženicha, zavalilo ho a on nemůže vstát. Pojd'te mu pomoci!

(přivádějí Ženicha)

- SEDLÁK: Hlavně, že se vám nic nestalo.

(Ženich se na něj nechápavě dívá, drží se za záda)

- ŘEZNÍK: To jste málo utáhli... Tak čuníka ještě jednou pověsíme, nedá se nic dělat. A teď, pantáto, musíme festovně, aby vám tady mladej přežil. Ha, ha... Mladá paní, pojd'te si pro pajšl. Hádám, že čistit střívka bude ta největší krasavice v tomhle domě! *(plácne Brendu po zadku, ta mu vrazí facku)* Uděláme z nich parádní jitrnice a jelítka. *(pomrkává na Brendu)*

- BRENDA: Šlemování má dělat řezník!

- SELKA: Ale Brendi!

- SEDLÁK: Kdo vymyslel, že když se ta střívka properou, tak se to do toho dá nacpat, tak to byl génius. Protože ne každého by to napadlo. Vyměnit původní obsah za něco krásného a voňavého.

ŽENICH: Přírodní střívka jsou ale plná bakterií. Proč nepoužíváte umělá?
 TCHÝNĚ: Umělotina na jitrnice? Jen přes moji mrtvolu! (*podívá se na prase a zase se lekne*)
 BRENDA: Mám čerstvě udělanou manikúru. Si to na těch kozincích zničím.
 PRASE: Hm, krásný nehtíky. Jak si s těmi paznehty utíráš zadek?
 SEDLÁK: Umyla sis pořádně ruce?
 BRENDA: Tati!
 ŽENICH: Brendi, já ti s tím pomůžu. (*říká to, aby to hlavně slyšel Řezník*)
 SEDLÁK: Mladej, hele, střívka se musí takhle přidržet...

10.

SELKA: Masíčko na jitrnice. Ještě osolit. (*staví hrnec na vařič a soli*)
 SEDLÁK: (*vrací se s nafouknutým balonkem*) Hele, měchýř!
 BRENDA: Fuj, dej to tati pryč!
 SELKA: (*nese menší hrnec a nandává*) Kdo si dá mozeček?
 BRENDA: Já, ale bez chleba.
 SELKA: Panebože, bez chleba? To se přece nedá jíst!
 BRENDA: Hubnu!
 SELKA: Ale holčičko, vždyť budeš mít hlad. Proč chceš zhubnout? Ty přece nejsi tlustá.
 PRASE: Správný ženský má být kus!
 TCHÝNĚ: Tobě jen narostly boky a stehna po mamince. No na mě nekoukej, po mě to nemáš.
 PRASE: A vy byste měla nosit brýle. (*tchýně se urazí*)
 TCHÝNĚ: Á, král zvířat promluvil.
 PRASE: To je snad lev?
 TCHÝNĚ: Ne, ne. (*laškovně na prase*) Ze lva se ovárek neudělá! (*ostatní se mírně zastaví nad samomluvou Tchýně*) A kdo ztloustne ještě více – budou z něho jitrnice.

11.

SELKA: Dejte si mozeček! (*nandává na talíř*) A řekněte si, když budete chtít přidat. Máme dost!
 ŽENICH: Ale já maso nejím...

- ŘEZNÍK: To není maso, to je mozeček!
- SELKA: To nejlepší! Jen si dejte! Dobrou chuť! *(čeká nad ním až začne jíst)*
- PRASE: *(vede mu lžici k ústům)* Mozeček! Jen si dej!
- ŽENICH: *(zakucká se)* Brendi...
- BRENDA: Já vím! *(přiskočí a bere mu talíř z ruky)* Mami, prosím tě, co mu to dáváš, vždyť víš, že je vegetarián. *(utírá mu pusku jako dítěti)*
- ŽENICH: Zvířátka jsou boží stvoření. Nebudu je žrát!
- SELKA: *(přichází s hrncem)* Maso už bude skoro vařené. Ovárek taky bublá a řezník má rozbouráno!
- SEDLÁK: Ale blbě to bourá, měl stáhnout krupon hned na začátku.
- SELKA: Gulášek bude za chvíli!
- ŽENICH: Jéé, něco tady smrdí... *(dá si ruce před nos a je mu špatně)*
- TCHÝNĚ: *(jde k hrnci, ve kterém se vaří maso na jitrnice a míchá ho)* Málo slaný! *(vezme sůl a solí)*
- PRASE: Ráda slané jitrnice... osolte to ještě více! *(Prase jí drkne do ruky až do hrnce překloupí celý obsah slánky, slánka upadne na zem, Prase se zlomyslně směje, Tchyně ho začne honit)*
- SELKA: *(přichází s kořením)* Pepř, majoránka, zázvor, nové koření, česnek. *(ochutná a oklepe se)* Panenko skákavá, to je to nějaký slaný! Táto, ty jsi to solil? *(Sedlák gestikuluje že nesolil)* Je to hrozně slaný. Ochutnej!
- SEDLÁK: Hergot, to se nedá jíst!
- PRASE: Jitrnice osolila převelice! *(vysmívá se Tchýni)*
- SELKA: Třeba to není všechno slaný! *(oba ochutnávají a vyplivují to)*
- TCHÝNĚ: *(opatrně ochutnává)* To se spraví. Přidá se do toho trochu země, víc syrových jater. Bude to dobrý.... Nikdo nic nepozná.
- SELKA: Myslíte?
- ŘEZNÍK: No, trochu se odebere a nastaví se to...
- SELKA: To pak ale bude samá buchta...
- PRASE: *(na Tchýni šišlavě)* Uthla se nám lucicka.
- TCHÝNĚ: Mlč!
- SELKA: *(pláče)*
- (přichází Brenda a Ženich; nechápavě vyzvídají co se děje)*
- SEDLÁK: Mamka přesolila jitrnice.
- (Selka výbuch pláče)*
- SELKA: Jak se to mohlo stát? Vždyť jsem moc nesolila.

- TCHÝNĚ: Zas tak hrozný to není.
- SELKA: Jak se to mohlo stát? Vždyť já moc nesolím.
- BRENDA: *(ochutnává)* Fuj, to je hnusný!
- SELKA: Jak se to mohlo stát? Vždyť já si dávám na sůl pozor.
- ŽENICH: *(na Selku)* A vy jste to solila?
(prase si kope s prázdnou slánkou)
- BRENDA: Hele slánka!
- ŽENICH: A kde je sůl?
- BRENDA: Se asi vysypala na zem. *(všichni hledají, kde je vysypaná sůl, když nic nenajdou nechápavě si znovu prohlížejí slánku a pak hledí na Selku)*
- SELKA: *(dá se do pláče, pak se sebere)* Babi?
- PRASE: Babi?
- TCHÝNĚ: Všechno svádíte na starou bábu... no, tak mi trochu ujela ruka. *(Sedlák utěšuje Selku, ostatní jsou doznáním překvapení)* Ale za to já nemůžu... to... *(ukazuje na prase, nikdo už jí neposlouchá, všichni se sbírají zase do práce)* A ty už zmiz! *(plácne prase po ruce a prase jí to oplátí)* Co mi to děláš?
- TCHÝNĚ: Rendi, to ale já nepřesolila ty jitrnice, věříš mi, to ono, to ono je přesolilo.
- BRENDA: Co ono?
- TCHÝNĚ: To prase přesolilo jitrnice... No, prase... Prostě mi drklo do ruky... Já vím, zní to bláznivě... Ty mě ale věříš? ...Koukni, támhle stojí!
- BRENDA: Kdo tam stojí?
- TCHÝNĚ: Prase. Ty ho nevidíš? Tady, tady stojí. *(hrozí směrem k praseti)*
- BRENDA: Tady? Tady? ... Ale jo, snad ho vidím. Jako naše prase? *(tchýně přikývne)* To zabítý? Si přesolilo jitrnice?
- TCHÝNĚ: Jo, to naše zabítý! Podlý a zlomyslný je! Chtěla jsem to jen dosolit. Ale ono mi drklo do ruky... já to myslela dobře! Za to přece nemůžu!
- (přichází Ženich)*
- BRENDA: Babi vidí prase... jeho ducha... prý je tady...
- ŽENICH: Jako to vaše, zabítý? Jako jeho ducha? Jí hrabe?
- BRENDA: Tati...babi prý vidí prase.
- SEDLÁK: No, to já vidím taky, všude kolem. Ovárek, gulášek.... A ty jeho kejtičky!
- BRENDA: Ale ona vidí jeho ducha a mluví s ním.
- SEDLÁK: Sakra! Babi, že vy jste si zase přihnula! Kde máte schovanou flašku?

- ŽENICH: A co vám ten duch říkal?
- PRASE: Dávej si pozor na řezníka, chce tě sejmout a klátit Brendu. Mě už dostal!
- ŽENICH: Duchu, jsi tu?
- PRASE: By sis to možná zasloužil.
- SELKA: Brendi, obešla jsi to tu celý s tím vajíčkem? I dvůr? (*Brenda nešťastně přikyvuje.*) Babi, pojd'te já vám udělám kafe, Venku zase přituhuje a fouká. Třeba to máte z nízkého tlaku.
- PRASE: Panímámo, já bych si kávičku taky dal.
- TCHÝNĚ: Udělej kafe i praseti.
(*Selka se zarazí, ale udělá kávu i Praseti*)
- SELKA: Cukr?
- PRASE: Tři kostky.
- TCHÝNĚ: Dej nám.
- SEDLÁK: Přece nebudeš mrtvému praseti vařit kafe? Jste se obě zbláznily. Ukaž, já to odnesu řezníkovi, když už jste ho uvařily. Ať se to nevyleje.
(*odchází, Prase protestuje a bere si kávu Tchýně a celou jí vypije*)
- SELKA: Babi, nemůžete to takhle do sebe hodit, vždyť vám to utrhne srdce! Tak to aspoň zajezte!... Ještě že už máme rozbouráno. A jitrnice... no tak je letos nastavíme buchtou... sousedi nás pomluví...krev se srazila, prase spadlo...(*brečí*)
(*Brenda odvádí matku a uklidňuje ji, Tchýně jen nechápavě kouká*)
- BRENDA: Babi, chceš ještě kafe? ...A bábovku? Mě to nevadí, že jsou ty jitrnice přesolený. Tak je kdyžtak koupíme v krámě, no co?
- TCHÝNĚ: Domáci jsou domáci.
- BRENDA: Ale ty práce okolo. Než se prase vykrmí, zabije, pak ty střeva, než se vymyjou. Všude samá špína a bacily. A smrdí to tu.
- TCHÝNĚ: To je z toho prasátka, jak se to vaří.
- BRENDA: Styděla bych si sem někoho cizího přivést. Ve městě si lidi dávají voňavé tyčinky do předsíně. Takže jak k nim přijdeš, tak to tam hned voní.
- TCHÝNĚ: Voňavé tyčinky? My žádné nepotřebujeme. Když je v předsíni smrad, tak se vyvětrá.
- BRENDA: K nám někdo přijde na dvorek a hned ucítí vůni hnoje.
- PRASE: Pravou vůni domova...Tyčinky? A jsou k jídlu?

BRENDA: Po dvorku se dá chodit jenom v holínkách. V předsíni pořád našlapáno. Jiným rodinám stačí malá rohožka.... A já tady musím obíhat stavení s vajíčkem na lžici.

PRASE: Rohožka? A je k jídlu?

TCHÝNĚ: Rohožka?

12.

(Selka vystřídá Brendu, protože si myslí, že Tchýni jen zneklidňuje)

SELKA: Babi, koukněte, jak to tý naší Brendičce s tím Ženichem sluší. Jak se k sobě maj! Jako dvě hrdličky *(Brenda se zrovna s Ženichem hádá – namočí si ruku do krve a dá Ženichovi facku – zůstane mu obtisk na tváři. Prase se lísá k Selce, ta ho mimoděk drbe a hladí).*

TCHÝNĚ: Drbeš prase!

SELKA: Co?

TCHÝNĚ: Drbeš prase...hladiš ducha toho prasete.

(Selka se vyděsí, vstane, prase se jí nechce vzdát; Sedlák si sedá na uvolněné místo a bere Tchýni za ruku – sedí tam jak dva milenci)

SEDLÁK: Tak babi, jak je?

TCHÝNĚ: Dobře.

(Prase oddává Tchýni se Sedlákem jako kněz v kostele, a pak dělá nemravné posunky)

TCHÝNĚ: Prase jedno! *(Sedlák pustí její ruku)*

ŽENICH: *(křičí na Brendu)* Tak abys věděla, mě nevadí, že to tady smrdí, nevadí mi, že mě ten magor málem zabil, a že jsem musel míchat krev a nevadí mi, že na mě spadlo prase. Nevadí mi taky, že jsem musel prát ty smradlavý střeva. A už vůbec mi nevadí, že mám lógr z toho hnusného kafe všude mezi zuby. Jsem v pohodě! A toho tvýho blbýho masa se taky neštítím! Budu ho klidně jíst, jako každý správný chlap! Já totiž jsem chlap na rozdíl od toho vašeho obstarožního a slizkého hrdlořeza! *(ukousne si klobásy a rytmicky se začne pohybovat do stran)* A pít pivo budu taky!

SEDLÁK: Babi, už toho nech. Nebo si budou myslet, že blázníš!

TCHÝNĚ: Já blázním? Neblázním! Ono tady je. Koukej! *(projde kolem klátící se Ženich s klobásou v ruce)*

(Prase pomáhá Selce s vařením, ta ho sice nevidí, ale nechá si instinktivně pomáhat.)

SEDLÁK: Je to špatný. Babi to prase fakt vidí.

BRENDA: A není sama, kdo blbne.

SEDLÁK: Zeptej se maminky, jestli nechce s něčím pomoc.

- BRENDA: Mami, chceš s něčím pomoci?
- SELKA: Ani ne, jde mi to dnes dobře od ruky.
- TCHÝNĚ: Bodejt' ne, pomáhá ti prase.
(*Selka se zděsí*)
- SEDLÁK: Babi, nějak to nechápu, to mi vysvětlete. Jak to prase tady může být, když jsme ho zabili a támhle se vaří.
- TCHÝNĚ: Támhle vaří. Ono támhle vaří.
- SEDLÁK: Ale jak může vařit, když se vaří?
- BRENDA: Ježíši ...Hej (*tleská*), podívejte se na mě, se uklidníme, přestaneme bláznit. Žádný duch není. Tedy prase není. A nikdy nebylo! (*Prase jí dává do ruky maso*) Tady žádný prase nebylo! Prasata neexistují. Teda prasata existují, ale tady u nás rozhodně ne! (*Z masa jí začne po ruku stékat krev, fascinovaně si to prohlíží, Ženich se jí pomaže a pomaže i Brendu*)

13.

- ŘEZNÍK: (*vchází s hrncem*) Mladá paní, tady máte ty kejtíčky! (*zarazí se*) A sakra!
- SELKA: (*bere si hrnec od řezníka*) Děkujeme!
(*Projde kolem kývající se Ženich celý od krve*)
- SEDLÁK: (*rozpačitě vysvětluje*) To náš pan ženich. On je takový sadista – teda srandista. Když vidí někde krev, tak se hned pomaže... a začne se kývat...
- TCHÝNĚ: Prase jedno!
- BRENDA: U nás bývá veselo!
- ŘEZNÍK: Že on se tu zjevil duch toho prasete?
- SEDLÁK, ARTHUR, BRENDA: Ne!
- ŘEZNÍK: Objevil se tu hned po zabití, nebo až za několik minut? Jde mi o to, jak dalece.... Vidíte ho všichni, nebo jen někdo? Navázal s ním někdo kontakt? Mluvil s ním někdo?
- SEDLÁK, SELKA, BRENDA: Nikdo!
- BRENDA: Naše babi.
- ŘEZNÍK: Tak to bude jeho duše, která se tu zasekla. To je zlé. Ale nebojte, jsem proškoleným exorcistou! – Měli jsme to jako nepovinný předmět ve škole. (*udělá kříž*)
- SELKA: Vidíte babi, pan řezník je exorcistou z učňáku! Ten nás toho strašidla zbaví!

- SEDLÁK: To jsou dneska školy! Za nás se to neučilo.
- ŘEZNÍK: Nejprve si musím přítomného ducha prohlédnout. Jakou má auru a tak.
- BRENDA: Prohlédnout? Vidí ho jenom naše babi.
- ŘEZNÍK: Všichni duchové jsou vidět v zrcadle.
- PRASE: V zrcadle?
- SEDLÁK: Matičko, přines zrcadlo!
- (Selka podává Řezníkovi zrcadlo, ten ho všemožně natáčí, Prase dělá grimasy a staví se, aby ho viděli, ale evidentně ho řezník nevidí, ale dělá, že ho vidí)*
- ŘEZNÍK: A tady je! Tak to je zlé, tak to je zlé....
- BRENDA, SELKA, SEDLÁK: Kde?... Tady...?
- ŘEZNÍK: Vidíte ho?
- BRENDA, SELKA, SEDLÁK: *(vyhýbají se odpovědi)* Hm... možná...
- ŘEZNÍK: Máme tu co dočinění s duchem mrtvého prasete, takzvaným přisedlíkem.
- SEDLÁK: Co říká?
- SELKA: Že u nás sedí prase. Asi na židli, nebo na kanapi....
- ŘEZNÍK: Prase jsme sice zabili, ale je nemrtvé. A přisedlo si k nám, živým, respektive k vaší babi. V zrcadle je to pěkně vidět. Koukněte. Teď musíme to zrcadlo, preventivně, zakrýt černou látkou.
- PRASE: Matičko, podej mistrovi černý lantuch. Pán si přeje zakrýt zrcadlo.
- SELKA: Černýho nic nemám.
- BRENDA: *(sundá si černý svetr)* Zabalíme to do svetru.
- ŘEZNÍK: Musíme rovněž zakrýt dveře velkou černou látkou. Aby se nám tady duch necoural.
- SELKA: Ježíš Marja, velký mám jenom povlečení s kytíčkama.
- ŘEZNÍK: To snad taky bude stačit.
- (Brenda a Selka se snaží zakrýt dveře povlečením, ale nedaří se jim to).*
- PRASE: Ukažte holky, já vám pomůžu.
- ŘEZNÍK: Ještě potřebuju bílý ubrus na stůl, sekyrku, kus chleba, skleničku a džin. Džin asi nemáte? ... Nevadí, to být nemusí. S rumem to taky funguje.
- PRASE: Vyhání džina džinem. To je fikaný!
- (zkrvavenou sekyrku Selka utírá do zástěry)*
- ŘEZNÍK: Dřevěný kříž...
- SELKA: Dřevěný mám jenom vařečky...

- ŘEZNÍK: A nemáte náhodou fotografii toho prasete? A nějakou věc, co mu patřila?
- SELKA: Fotografie prasete?
- BRENDA: Já mám jeho fotku na mobilu.
- SEDLÁK: Tady máte jitrnici. Ta mu patřila...
- ŘEZNÍK: Svíčku a vonné tyčinky.
- PRASE: Ty jsme bohužel zapomněli koupit, chrocht. Vezměte si špejle.
- ŘEZNÍK: Ještě hadr, otřu si ruce, jsem jak prase.
- PRASE: *(prase mu otírá ruce)* Čist'oučký jako padlý sních!
- ŘEZNÍK: Aby to stoprocentně fungovalo, tak potřebuju zenový věnec z lučních květin.
- PRASE: Teď v zimě?
- SELKA: Cha, cha ...! Věnec! Ten se přece dělá i z buřtů! *(navléká Řezníkovi na krk věnec z buřtů)*

(Řezník zapaluje svíčku a špejle, z krve dělá každému tečku doprostřed čela)

- ŘEZNÍK: Můžeme začít. Všichni se postavte se. Chodidla pevně spojte se zemí.
- TCHÝNĚ: A můžu se u toho opírat o hůl?
- ŘEZNÍK: Zavřete oči...
- ŽENICH: Fuj, mě se motá hlava.
- PRASE: Chceš blinkáček? *(přistrkuje mu lavor)*
- SEDLÁK: To je ale blbost! Taký naletím na každou volovinu! *(sedá si na židli, Selka ho napomíná)*

(Řezník slouží mši: na bílém ubruse má nalitý rum ve skleničce, zapálenou svíčku, fotku na mobilu, jitrnici vyzvedne nad hlavu)

- ŘEZNÍK: Duchu, duchu!
- PRASE: Ano, broučku?
- ŘEZNÍK: Duchu jsi tady?
- PRASE: Ale to víš že jsem, drahoušku!

(Řezník položí jitrnici na stůl)

- ŘEZNÍK: Není tady, nefunguje to... Někdo to tady ruší. Soustřed'me se. Kosmická energie proudí převážně vertikálně. Babi, vezměte si zlatou čelenku na hlavu, abyste lépe přijímala signál z vesmíru... Jako anténa...
- TCHÝNĚ: Zlatou čelenku...
- SELKA: Alobal! Uděláme čelenku z alobalu!
- TCHÝNĚ: Ale ten není zlatý!

- SEDLÁK: Babi, nepruďte, to máte jedno! Budete krásná anténa i tak!
(*Selka dělá cosi na hlavě tchýně z alobalu, Prase pomáhá*)
- TCHÝNĚ: Starou bábu nutíte, aby vám dělala anténu!
- SELKA: Ale babi, seberte se, neděláte anténu pro nás, ale pro sebe...
- ŘEZNÍK: Tak ještě jednou... soustřed'te se. Přisedlý duchu, jsi tady? (*Prase neodpovídá, nehýbe se, nevšímá si ho*) Zhluboka dýchejte a pozitivně se nalad'te. Přisedlíku, vím, že tu jsi. Cítím tě všude kolem.
- ŽENICH: Opravte mě, prosím, ale já asi něco dělám blbě. Já furt cítím jen smrad z toho ovaru. A ducha ne.
- ŘEZNÍK: Rušíte nám transcendentní vibrace! ... Někteří lidé holt nejsou vnímaví od přírody. Není jim to souzeno se spojit s kosmickou energií.
- SELKA: A co kdyby mu babi půjčila tu anténu?
- ŘEZNÍK: To nejde. Vy jste totiž, mladý pane, uvíznul na nízké hladině astrálu. Vám žádná anténa nepomůže!
- TCHÝNĚ: Cože? Kde uvízl?
- PRASE: Má nízkou hladinku. Asi alkoholu.
- TCHÝNĚ: Dejte si frťana...
- ŘEZNÍK: Tak se postavte na pravou nohu, spojte ruce nad hlavou. Vytvoříme si teď kolem sebe ochranné karmické vajíčko.
- TCHÝNĚ: Cože, zase budeme blbnout s nějakým vajíčkem?
- ŘEZNÍK: Á Brendičko, ty máš ale krásné ochranné vajíčko. Tak stoupni si ještě trochu na špičky, propni hrud', ale to ochranné karmické vajíčko pěkně funguje... ták.... Jde přece o ducha vašeho prasátka...
- (*Brenda poslušně plní pokyny smilného Řezníka*)
- BRENDA: Takhle?
- ŽENICH: (*odhání Řezníka*) Prosím tě, Brendi!
- ŘEZNÍK: A teď opakujte po mně: Ó, piggy, piggy, cink, cink. Ó piggy, piggy, cink, cink.
- SEDLÁK: Se na to můžu... Nebudu vám tady blbnout s Ó, piggy, piggy, cink, cink. Vy to natočíte a dáte to na ten váš internet a já budu celý hospodě pro smích.
- SELKA: Ale táto, tady přece nejde o tebe, ale o toho ducha.
- SEDLÁK: Hele, stará, nekretěnuj mě!
- SELKA: Já tě kretěnuju? ...Krev se srazila, prase spadlo z bidýlka, jitrnice přesolený. Jsme prokletý. Musíme se toho zbavit. A pan řezník je tak hodný, že nám pomůže. Tak už nekecej a udělej si honem kolem sebe taky nějaký hezký ochranný vajíčko.

- ŘEZNÍK: Ó, piggy, piggy, cink, cink. Ó, piggy, piggy, cink, cink. *(udělá kříž ze dvou vařeček, políbí, jej, posvátně se napije rumu)* Duchu, slyšíš mě?
- PRASE: Slyším, a dokonce tě i vidím.
- ŘEZNÍK: Je tu! Duchu ptám se tě, proč si neodešel do nebe a setrváváš tu s námi?
- PRASE: Se mi nechtělo. Rád jím pomeje a ve chlívku je teplo.
- ŘEZNÍK: Je to špatný. Nechce umřít a přejít na druhou stranu. Má strach z cesty tunelem.
- SEDLÁK: Jako že moje prase trpí klaustrofobii?
- ŘEZNÍK: Bojí se, že to světlo na konci tunelu jsou ohně pekelné.
- PRASE: Toho se zrovna nebojím, ale mám rád, když mě lidi drbou na zádech.
- ŘEZNÍK: Je to nešťastná bytost. Musíme mu poslat trochu lásky a energie. Podle mého výzkumu, který jsem nedávno prováděl pomocí kyvadla, to na přisedlíky zabírá skoro vždy.
- PRASE: A na jak velíkém vzorku jste ten výzkum prováděl? ...Chtěl bych podrbat na zádech...
- ŘEZNÍK: Postavte se do výchozí polohy, vytvořte si kolem sebe ochranné vajíčko a zpíváme: Ó, piggy, piggy, cink, cink... *(Řezník dá znamení, aby se utišili, políbí vařečky, napije se rumu)* Prase, jsi tu? Posíláme ti energii ze srdeční čakry, tu srdíčkovou. Vejdi do světelného tunelu a posuň se jím nahoru, až do světla. Tam už na tebe čekají tvoji přátelé a kamarádi. Vítají tě a oslavují tvůj příchod. Zpívejme: Ó, piggy, piggy, cink, cink.
- (všichni včetně prasete tančí, zpívají, odněkud se vynořují další zvířata v kostýmech)*
- ŘEZNÍK: Já toho ducha vidím! *(opravdu ducha vidí)*
- TCHÝNĚ: To už jste říkal!
- ŘEZNÍK: Ale ne, já ho opravdu vidím! Ó díky, jsem osvěcen ...Duchu, připrav se na svoji cestu do nebe, kde budeš šťasten. Sekyrou přetnu světelný most a ty už se mezi nás nevrátíš, nebudeš lidem škodit. Místo toho budeš pokojně čekat na svoji reinkarnaci tam nahoře. Cítím, jak se do mě vlévá energie všehomíra. Duchu, připrav se. Pozvedám sekyrku...
- PRASE: Tůdle. Já chci drbat na zádech! Na reinkarnaci si počkej sám! Mě se nemůžeš zbavit! Já jsem prase! Já jsem bůh! A bůh rozhodne o tom, kdo bude žít, a kdo zemře!
- (Řezník chce zabít prase, ale Ženich mu v tom chce zabránit – vidíme rychlý pohyb, zhasne světlo)*

14.

- SEDLÁK: Přineste obvaz!

BRENDA: Nejdřív dezinfekci!
SELKA: Musíme to zaškrtit!
BRENDA: Hrozně to teče!
SEDLÁK: Zavolám záchranku! ...Hergot, zase není signál!
BRENDA: Odvezu ho do nemocnice! Nepila jsem!
SEDLÁK: V tomhle mrazu ti chytne tak maximálně traktor.
BRENDA: Traktor? To se řídí skoro jako osobák, ne?
(světlo)
ŽENICH: A jak ho tam naložíme? Můžete chodit? Pojd'te, já vás podepřu.
(vynořuje se a podpírá Řezníka)
BRENDA: Babi, kde jsou klíčky od traktoru? ...Babi?
SELKA: Marja panno, ona je mrtvá!

DRUHÉ DĚJSTVÍ

(druhý den; v koutku sedí Duch prase a Tchýně – její duch v bílém)

BRENDA: Pořád si nemůžu zvyknout, že už babi není.
SELKA: Taky ji všude vidím.
SEDLÁK: Mohla tady s námi ještě zůstat.
TCHÝNĚ: Vy toho naděláte, vždyť jsem tady!
PRASE: Jenom trochu mrtvá.

SELKA: Skutečně musíte už dnes odjet? *(Brenda přikyvuje)*
TCHÝNĚ: Měla bys mamince pomoci s pohřbem. *(na Prase)* Na mě nekoukej. Ty už jsi měl krásnou zabíjačku a já teď chci krásný funus, pěkně do země. S muzikou a farářem. A aby všechny báby plakaly!
ŽENICH: A už víte, kdy bude pohřeb?
SEDLÁK: Musíme se domluvit s řezníkem.
ŽENICH: Snad s hrobníkem, ne?

SEDLÁK: Řezník u nás zastává i funkci hrobníka. To víš, jsme malá vesnice a nikdo jiný to dělat nechtěl.

SELKA: *(na Brendu)* Tady jsem vám zabalila výslužku.

SEDLÁK: Dejte si to do tašky.

SELKA: A opravdu nechceš víc toho masa? Takový krásný jelita!

BRENDA: Ale ne, mami. My bychom to nesnědli. Mám malý mrazák a ten můj miláček maso nepapá.

SEDLÁK: *(má obvázanou hlavu kapesníkem – kocovina)* To jsme viděli.

(Brenda podává Ženichovi balíčky masa, ten je dává do tašky, z jednoho balíčku teče krev)

ŽENICH: Uáá, zase jsem od krve! *(utírá si ruku a nese s Brendou tašku do zákulisí)*

SELKA: *(na Sedláka)* Co toho zbylo, to ani nesníme!

SEDLÁK: To máš jednoduchý. Něco se dá do mrazáku, něco zavaří, něco naloží na uzení. Sádlo se vyškvaří, škvarky se nadělají.

SELKA: Takového masa. Polívku dám sousedům a taky sulc, jelita, prejt a tlačenkou. A pak doktorovi musíme dát. A veterinárovi. Pošťáče. A farářovi, když teď s námi bude mít práci. Zubařovi. A tetě Máně do Lhoty...

(Selka drží chléb jako malé dítě a chová ho, Duch prasete se k ní lísá. Duch tchýně zase k sobě tiskne hlavu Sedláka)

PRASE: *(na Tchýni)* Dnes chováš ty jeho, zítra pochová on tebe!

SELKA: Zůstaneme tu zase sami.

(Ozve se zvonek. Vchází Řezník s obvázanou rukou.)

ŘEZNÍK: Dobré ráno! Promiňte, že obtěžuji, ale zapomněl jsem si tady včera někde malorážku... A bez ní bych nemohl vykonávat to svoje povolání...

- SELKA: Dobrý den, pojd'te dál. Někde ji tady najdeme, asi zůstala na dvorku nebo v chlívků. Dáte si kávu?
- SEDLÁK: Ale kávu, matičko! Copak je pan mistr ženská, aby bil po ránu krávu! Teda kafe, já se překl (rozpačitě se směje). Dáme si radši něco lepšího. (*Chce nalévat rum, Duch prasete mu přistrčí taky skleničku, že chce nalít a Sedlák mu nalévá*)
- ŘEZNÍK: Ne, děkuji. Já dnes nebudu. Mám nějak žaludek na vodě.
- SEDLÁK: Ale? (*A připíjí si s Duchem prasete*)
- SELKA: A co ruka? (*Duch Tchýně pomáhá Selce vařit.*)
- ŘEZNÍK: Ale jo, dobrý, minule to bolelo víc. Vy mě to nebudete věřit. Mně se ale děje taková zvláštní věc. S každým prstem, o který přijdu, se mi zbystří smysly.
- SEDLÁK: Jako že teď lépe slyšíte jako slepý?
- TCHÝNĚ: On je slepý? A to dělá řezníka?
- PRASE: Ale ne, je hluchý a teď lépe vidí!
- ŘEZNÍK: Vidím a slyším normálně, ale teď jsem víc, takříkajíc, napojen na ty paranormální jevy.
- PRASE: To nás těší!
- (*Duch Tchýně bere řezníkovu chromou ruku a směje se*)
- ŘEZNÍK: Chtěl jsem se ještě zeptat... na tu záležitost. Však vy víte. Ohledně toho ducha.
- SELKA: Tak ten už je pryč. Pane mistr, jak jste ho zaříkal, tak hned zmizel.
- PRASE: Jasně, abrakadabra, a už jsem fuč.
- ŘEZNÍK: (*otáčí se za Duchem, je jasně, že ho vidí*) To jsem sám rád, že už tady neotravuje.
- PRASE: Né, pane mistr, já jsem hodný.... Mám tu kamarádku...
- ŘEZNÍK: (*povzdechne si*) Moc mě mrzí, že vaše babi... Odešla na druhý břeh.

TCHÝNĚ: Ale, kam bych chodila.

(Sedlák přikyvuje)

ŘEZNÍK: A jak je to s ní? Víte, co myslím? Jestli se to taky nezvrtlo...

SEDLÁK: Všechno je v nejlepším pořádku, babi nám tady nestraší!

(Tchýně se směje a pak se urazí).

ŘEZNÍK: Doufám, že si nemyslíte, že bych s její smrtí mohl mít něco společného...

SEDLÁK: Ne. Chudák, už měla svá léta.

TCHÝNĚ: Děláš ze mě bábu nad hrobem. *(lekne se)* ...No jo vlastně...

ŘEZNÍK: Chtěl jsem se ještě domluvit... s tím pohřbem...zem je zmrzlá, kopat se pořádně nedá... a já teď s tou rukou....

SELKA: No jo, ale přece ji nemůžeme nechat nepohřbenou věčně?

ŘEZNÍK: Jsem si myslel, že by mi váš mladej mohl pomoci...

SELKA: To on vám pomůže. Je moc šikovný, i když je z města. A náš táta taky přidá ruce k dílu.

(Sedlák i Ženich protestují)

ŽENICH: Né...

PRASE: Já vám taky pomůžu. *(škodolibě)* Rýt v zemi mě vždycky bavilo.

SEDLÁK: Pane mistr, a jaký má mít standartní hrob rozměry, myslím výšku, hloubku a délku...

ŘEZNÍK: ...Sejdeme se na hřbitově, třeba za poledne, až zem trochu povolí...

ŽENICH: Já chci pryč! Do města! Pryč z této reality! Já chci domů! Domove...

SEDLÁK: Mladej, seber se, to zvládnem. Nemusí to být moc dlouhý, babi nebyla vysoká... Už jsi někdy držel v ruce krumpáč? ... Já ti to ukážu, to musíš takhle... s krumpáčem se nemůžeš mazlit jako s motyčkou...

ŽENICH: Mazlit jako s motyčkou?

- PRASE: Mladej, z tebe jednou bude šikovný kluk.
- TCHÝNĚ: Krev se mu při míchání srazí, prase na něj spadne, maso nejí, ožrat se se neumí, hroby kopat nechce...
- PRASE: Ale je to inženýr z města.
- TCHÝNĚ: Je to náš mladej, inženýr z města.
- ŘEZNÍK: *(pokyvuje)* No jo. Ve Lhotě na statku mají hezkou prasnici a bude mít na jaře mladé. A víte co, kdybyste chtěli, tak jim řeknu...
- SEDLÁK: To byste byl hodný. Rádi si zas vezmeme selátko.
- ŘEZNÍK: Domluveno. Tak já se půjdu poohlédnout na dvůr po té malorážce. Spánembohem. *(odchází)*
- PRASE: Pa, pa. Uvidíme se...
- TCHÝNĚ: Pes není uvázaný....
- PRASE: Puňto, trhej!
- (Ozve se vrčení a štěkot psa.)*
- SEDLÁK: Á dopr...!
- (Sedlák se Selkou, Brendou a Ženichem vyběhají ven. Prase si připíjí s Tchýní a smějí se, ostatní zvířata se veselí a tančí na scéně, přitancí i Řezník a ke konci i Sedlák, Selka, Brenda a Ženich)*